

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่

๓๔๑/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

๓๔/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

วันที่ ๒๒ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง

นาย

ผู้ฟ้องคดี

อธิบดีกรมประมง ที่ ๑

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๐๘๐๐๑๐๑๐๐๔๑ ประเภทเครื่องมืออวนลากแผ่นตะเฆ่ โดยใช้เรือประมง ชื่อ [REDACTED] เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ เรือประมงของผู้ฟ้องคดีได้ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่จับกุมในทะเลอ่าวไทย บริเวณเกาะกระ ตำบลแหลมตะลุมพุก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อหาร่วมกันใช้เครื่องมืออวนลากประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำเขตทะเลชายฝั่ง ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเครื่องมือทำการประมง วิธีการทำการประมง และพื้นที่ทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และได้สั่งยึดเครื่องมือทำการประมงสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำและกักเรือลำดังกล่าว จากนั้น เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการมาตรฐานการทางปกครองได้มีคำสั่ง เลขที่ ๙๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้ยึดสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง

/และเครื่องมือ...

และเครื่องมือทำการประมงจนกว่าคดีจะถึงที่สุด พักใช้ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เป็นเวลา ๖๐ วัน และกักเรือประมงของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากพฤติการณ์ดังกล่าวถือเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ตามความในมาตรา ๑๑๔ (๖) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้ไปยื่นใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ หมายเลขคำร้อง R๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๑๙ หมายเลขคำขอ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๑๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๑๑๑๖๐๔๐๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์โดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่ขอเนื่องจาก ผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) เนื่องจากถูกคำสั่งยึดเครื่องมือและยึดสัตว์น้ำตามมาตรา ๑๑๓ (๑) และกักเรือตามมาตรา ๑๑๓ (๕) โดยยังไม่พ้นกำหนดสองปี นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และคดีอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน ประกอบกับเรือประมงของผู้ฟ้องคดีอยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดี อันต้องห้ามตามข้อ ๖ (๑๐) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๑ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๑๖๑๐๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี

ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/ ๑๖๑๑๑๖๐๔๐๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้กับผู้ฟ้องคดี

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๑๖๑๐๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้กับผู้ฟ้องคดีตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ หมายเลขคำร้อง R๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๑๙ หมายเลขคำขอ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๑๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑

๔. ให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์ ตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์หมายเลขคำร้อง R๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๑๙ หมายเลขคำขอ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๑๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ให้กับผู้ฟ้องคดีไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา เพื่อเป็นการลดความเดือดร้อนเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ฟ้องคดี เพราะปัจจุบันผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำเรือออกทำการประมงได้ และต้องเสีย

/ค่าใช้จ่าย...

ค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเรือ และค่าใช้จ่ายบริการรายปีของระบบติดตามเรือ รวมทั้งค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับลูกเรือเป็นจำนวนมาก

ศาลมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๑ ไม่รับคำขอกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า มูลเหตุของคดีนี้เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าของเรือประมงสัญชาติไทย ชื่อ [REDACTED] เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๐๘๐๐๑๐๑๐๐๔๑ ประเภทวนลาก ชนิดวนลากแผ่นตะเฆ่ โดยเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา พนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดหน่วยป้องกันและปราบปรามประมงทะเลปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้รับแจ้งจากศูนย์ปฏิบัติการเฝ้าระวังและคาดการณ์สถานการณ์ด้านการประมง กองบริหารจัดการเรือประมง และการทำการประมง กรมประมง ว่า มีเรือประมงชื่อ [REDACTED] กำลังมีเส้นทางเดินเรือด้วยความเร็วคล้ายทำการประมงเข้าในเขตทะเลชายฝั่ง จึงนำเรือตรวจการประมงทะเล ๒๑๐ ออกไปตรวจสอบตามที่แจ้ง พบเรือประมงชื่อ [REDACTED] กำลังทำการประมงอยู่ จึงใช้ดาวเทียม GPS ประจำเรือวัดพิกัดประกอบแผนที่ของกรมอุทกศาสตร์ทหารเรือหมายเลข ๒๐๕ (สงขลา - แหลมคอกวาง) ตรวจเช็คระยะปรากฏว่า เรือลำดังกล่าวทำการประมงอยู่ห่างฝั่งประมาณ ๓,๘๐๐ เมตร เป็นระยะเขตทะเลชายฝั่ง จึงเข้าทำการจับกุม เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา เหตุเกิดในทะเลอ่าวไทย บริเวณเกาะกระ เขตท้องที่ตำบลแหลมตะลุมพุก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีนาย [REDACTED] เป็นผู้ควบคุมเรือ พร้อมลูกเรือจำนวน ๕ คน ในข้อหาร่วมกันใช้เครื่องมือวนลากประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำเขตทะเลชายฝั่ง ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเครื่องมือทำการประมง วิธีการทำการประมง และพื้นที่ทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ต่อมา คณะกรรมการมาตรการทางปกครองซึ่งมีอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๓ (๑) (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ พิจารณาพฤติการณ์การฝ่าฝืนดังกล่าวแล้ว จึงออกคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๙๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ดังนี้ ๑) ยึดสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงและเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ๒) พักใช้ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๐๘๐๐๑๐๑๐๐๔๑ ที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดี โดยใช้เรือประมงชื่อ โชคพรพิมล เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ เป็นเวลา ๖๐ วัน ๓) กักเรือประมง ชื่อ [REDACTED] เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด นับตั้งแต่วันที่รับแจ้งหรือทราบคำสั่ง หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบรับคำขอใบอนุญาตทำการ

/ประมง...

ประมงพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำขอดังกล่าวแล้วมีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๕๖๑๑๑๖๐๔๐๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์ โดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่ขอได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามโดยผลของคำสั่ง คณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๙๑/๒๕๖๐ ที่มีคำสั่ง ๑) ยึดสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงและเครื่องทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด และ ๒) กักเรือประมง ซึ่งยังไม่พ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๖ (๑๐) จากนั้นวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์รอบปีการประมง ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ หมายเลขคำขอ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๑๙ ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๖๐๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหมด และได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๗๑๐๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้ววินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือร่วมกระทำความผิดกับผู้ควบคุมเรือ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คำสั่งไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ รอบปีการประมง ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ถูกคณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งให้ยึดสัตว์น้ำและเครื่องมือทำการประมง ตามมาตรา ๑๑๓ (๑) และกักเรือตามมาตรา ๑๑๓ (๕) และยังไม่พ้นกำหนดสองปี นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และคดีอาญาอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน กรณีจึงเป็นเรือประมงที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ข้อ ๖ (๑๐) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจพิจารณาอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์ตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว สำหรับในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า คำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๙๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่มีคำสั่งยึดสัตว์น้ำและเครื่องมือทำการประมง พักใช้ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และสั่งกักเรือประมงชื่อโชคพรพิมล

/ของผู้ฟ้องคดี...

ของผู้ฟ้องคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด เป็นคำสั่งที่คลาดเคลื่อนขัดต่อข้อเท็จจริง ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชี้แจงว่า การพิจารณาไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ มีเหตุอันสืบเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีและลูกจ้างของผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกันกระทำความผิดตามมาตรา ๗๑ (๑) และมาตรา ๑๖๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และถูกพนักงานเจ้าหน้าที่จับกุมดำเนินคดี รวมทั้งถูกคณะกรรมการมาตรการทางปกครองใช้อำนาจตามมาตรา ๑๑๓ (๑) และ (๕) ออกคำสั่งยึดสัตว์น้ำและเครื่องมือทำการประมง พักใช้ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และกักเรือประมง การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็น หรือร่วมกระทำความผิดกับผู้ควบคุมเรือ นั้นไม่อาจรับฟังได้ ทั้งนี้ เนื่องจากทั้งผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือมีฐานะเป็นลูกจ้างของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดโดยตรงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ก็เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตตามมาตรา ๖๓ ได้พิจารณาถึงคุณสมบัติของบุคคลผู้มายื่นคำขอเท่านั้น และกรณีของผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าของเรือประมงลำดังกล่าว จึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบต่อการกระทำความผิดตามเจตนารมณ์แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีส่วนรู้เห็นเป็นใจหรือร่วมกระทำความผิดกับผู้ควบคุมเรือ ไม่ได้เป็นตัวการผู้ใช้หรือสนับสนุนให้ผู้ควบคุมเรือกระทำความผิดแต่อย่างใด ผู้ควบคุมเรือกระทำความผิดไปโดยพลการโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดี การที่คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่ง ตามมาตรา ๑๑๓ (๑) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และที่สำคัญผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้สนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามที่บัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้าง และที่อ้างว่าคดีอาญาอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน เรือประมงจึงอยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ข้อ ๖ (๑๐) แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คดีดังกล่าวศาลจังหวัดปากพนังได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๕๐/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๑๗๘๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ให้ยกฟ้องจำเลยที่ห้า (ผู้ฟ้องคดี) เนื่องจากพยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบมาไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีร่วมกระทำละเมิดตามฟ้อง กรณีจึงไม่มีเหตุต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีศาลจังหวัดปากพนังมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๕๐/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่

๑๗๘๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ให้ยกฟ้องจำเลยที่ห้า (ผู้ฟ้องคดี) เนื่องจากพยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังได้ กรณีจึงไม่มีเหตุต้องห้ามตามข้อ ๖ (๑๐) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชี้แจงว่า การพิจารณาออกคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องพิจารณาว่า ขณะออกใบอนุญาตผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์มีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายหรือมีคุณลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายหรือไม่ โดยในคดีนี้ขณะผู้ฟ้องคดีมายื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่คณะกรรมการมาตรการทางปกครองได้มีคำสั่ง เลขที่ ๙๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ สั่งยึดสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงและเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด และกักเรือประมงของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งยังไม่พ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ นอกจากนี้ในเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีอยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีอาญา ซึ่งคดีอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน และเรือประมงของผู้ฟ้องคดีได้ถูกยึดไว้เป็นของกลางในคดีอาญาดังกล่าว เรือประมงของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเรือประมงที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีอาญาอันมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ (๑๐) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ รอบปีการประมง ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ ของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงคำพิพากษาศาลจังหวัดปากพนังที่ได้ยกฟ้องจำเลยที่ห้า (ผู้ฟ้องคดี) ในคดีอาญาดังกล่าวข้างต้น เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ไม่มีคุณลักษณะต้องห้ามแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งทางปกครองโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติมแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๖๐๘๐๐๑๐๑๐๐๔๑ ประเภทเครื่องมืออวนลากแผ่นตะเฆ่ โดยใช้เรือประมง ชื่อ โชคพรพิมล

/เลขทะเบียน...

เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ โดยเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา พนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดหน่วยป้องกันและปราบปรามประมงทะเลปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้รับแจ้งจากศูนย์ปฏิบัติการเฝ้าระวังและคาดการณ์สถานการณ์ด้านการประมง กองบริหารจัดการเรือประมงและการทำการประมง กรมประมง ว่ามีเรือประมงชื่อ [REDACTED] กำลังมีเส้นทางเดินเรือด้วยความเร็วคล้ายทำการประมงเข้าในเขตทะเลชายฝั่ง จึงนำเรือตรวจการประมงทะเล ๒๑๐ ออกไปตรวจสอบตามที่แจ้ง พบเรือประมงชื่อ โชคพรพิมล กำลังทำการประมงอยู่ จึงใช้ดาวเทียม GPS ประจำเรือวัดพิกัดประกอบแผนที่ของกรมอุทกศาสตร์ ทหารเรือหมายเลข ๒๐๕ (สงขลา - แหลมคอกวาง) ตรวจเช็คระยะปรากฏว่า เรือลำดังกล่าว ทำการประมงอยู่ห่างฝั่งประมาณ ๓,๘๐๐ เมตร เป็นระยะเขตทะเลชายฝั่ง จึงเข้าทำการจับกุม เวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา เหตุเกิดในทะเลอ่าวไทย บริเวณเกาะกระ เขตท้องที่ตำบลแหลมตะลุมพุก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีนาย [REDACTED] เป็นผู้ควบคุมเรือ พร้อมลูกเรือจำนวน ๕ คน ในข้อหาร่วมกันใช้เครื่องมืออวนลากประกอบเรือยนต์ทำการประมง ในที่จับสัตว์น้ำเขตทะเลชายฝั่งซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเครื่องมือทำการประมง วิธีการทำการประมง และพื้นที่ทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ต่อมา คณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงได้มีคำสั่ง เลขที่ ๙๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ดังนี้ ๑) ยึดสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงและเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ๒) พักใช้ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๐๘๐๐๑๐๑๐๐๔๑ ที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีโดยใช้เรือประมงชื่อ โชคพรพิมล เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ เป็นเวลา ๖๐ วัน ๓) กักเรือประมง ชื่อ [REDACTED] เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด นับตั้งแต่วันที่รับแจ้งหรือทราบคำสั่ง ต่อมา วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ หมายเลขคำขอ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๐๑๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาคำขอดังกล่าวแล้ว มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๑๑๖๐๔๐๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์โดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่ขอได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดี มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๖ (๑๐) ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๑ อุตธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๖๐๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหมด และได้รายงานความเห็น พร้อมเหตุผลไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๗๑๐๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณา

/อุทธรณ์...

อุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๑๑๖๐๔๐๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้กับผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแจ้งตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๗๑๐๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์จะต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย มาตรา ๓๙ บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด (๒) เป็นผู้อยู่ระหว่างการถูกพักใช้ใบอนุญาตทำการประมง (๓) เป็นผู้ถืออธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) และยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง (๔) เป็นผู้ถืออธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๒) และยังไม่พ้นระยะเวลาการสั่งห้าม (๕) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต (๖) รัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศแจ้งเป็นหนังสือว่าเป็นผู้อยู่ระหว่างการถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตทำการประมงหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงโดยผู้มีอำนาจของรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น (๗) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงมาแล้วสองครั้งภายในห้าปี และตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๑๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีอำนาจสั่ง ดังต่อไปนี้ (๑) ยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมงนั้นหรือเครื่องมือทำการประมง (๒) ห้ามทำการประมงจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง (๓) สั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน โดยจะสั่งห้ามมิให้ใช้เรือประมงนั้นจนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาตด้วยก็ได้ (๔) เพิกถอนใบอนุญาตและประกาศให้เรือประมงนั้นเป็นเรือที่ใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (๕) กักเรือประมง มาตรา ๑๑๔ บัญญัติว่า การกระทำความผิดต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๓... (๖) ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๔๒ ทำการประมงผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๔๓ หรือใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๑ (๑) ... และข้อ ๖ ของกฎกระทรวง

/การขออนุญาต...

การขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ กำหนดว่า การพิจารณาอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ... (๑๐) เรือประมงต้องไม่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยการประมงหรือกรณีเป็นเรือประมงที่เคยถูกใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีหลักฐานแสดงว่าเจ้าของเรือ ผู้ควบคุมเรือ หรือผู้ได้รับอนุญาตทำการประมงเดิมของเรือที่ใช้ในการกระทำความผิด ไม่มีผลประโยชน์ได้เสียทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือมีอำนาจควบคุมเรือประมงดังกล่าวอีกต่อไป...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๖๐๘๐๐๑๐๑๐๐๔๑ ประเภทเครื่องมืออวนลากแผ่นตะเฆ่ โดยใช้เรือประมง ชื่อ [REDACTED] เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ โดยเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา ได้ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าทำการจับกุมในข้อหาร่วมกันใช้เครื่องมืออวนลากประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำเขตทะเลชายฝั่งซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเครื่องมือทำการประมง วิธีการทำการประมง และพื้นที่ทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เหตุเกิดในทะเลอ่าวไทย บริเวณเกาะกระ เขตท้องที่ตำบลแหลมตะลุมพุก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีนาย [REDACTED] เป็นผู้ควบคุมเรือ พร้อมลูกเรือจำนวน ๕ คน จากนั้นคณะกรรมการมาตรการทางปกครองได้พิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและข้อกฎหมายแล้ว จึงได้มีคำสั่ง เลขที่ ๙๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ดังนี้ ๑) ยึดสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงและเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ๒) พักใช้ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๐๘๐๐๑๐๑๐๐๔๑ ที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีโดยใช้เรือประมงชื่อ [REDACTED] เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ เป็นเวลา ๖๐ วัน ๓) กักเรือประมง ชื่อ [REDACTED] เลขทะเบียนเรือไทย ๓๒๘๐๐๓๐๒๕ ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด นับตั้งแต่วันที่รับแจ้งหรือทราบคำสั่ง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ หมายเลขคำขอ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๐๑๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาคำขอดังกล่าวแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับข้อ ๖ (๑๐) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงได้มีคำสั่งตามหนังสือที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๑๑๑๖๐๔๐๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์โดยใช้เครื่องมือทำการประมง ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๑ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๗๑๐๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่ามีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

/จากข้อเท็จจริง...

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เรือประมงชื่อ [REDACTED] ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือได้ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา ในข้อหาร่วมกันใช้เครื่องมืออวนลากประกอบเรือยนต์ทำการประมงในพื้นที่จับสัตว์น้ำเขตทะเลชายฝั่งและถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งส่งผลให้อธิบดีกรมประมงในฐานะประธานคณะกรรมการมาตรการทางปกครองใช้อำนาจตามมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีคำสั่ง เลขที่ ๙๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้ยึดสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมงและเครื่องมือทำการประมงจนกว่าคดีจะถึงที่สุด พักใช้ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์และกักเรือประมงของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์หมายเลขคำขอ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๑๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับตามข้อ ๖ (๑๐) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ว่า เรือประมงต้องไม่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยการประมงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๕๖๑๑๑๖๐๔๐๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้กับผู้ฟ้องคดี เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเป็นการออกคำสั่งที่ขัดด้วยกฎหมาย และเมื่อวินิจฉัยจนแล้ว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๕๖๑๑๑๖๐๔๐๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ เป็นคำสั่งที่ขัดด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๗๑๐๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ กรณีจึงเป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ขัดด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ศาลจังหวัดปากพนังได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๕๐/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๑๗๘๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ให้ยกฟ้องจำเลยที่ห้า (ผู้ฟ้องคดี) เนื่องจากพยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบมาไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีร่วมกระทำความผิดตามฟ้อง กรณีจึงไม่มีเหตุต้องห้ามตามข้อ ๖ (๑๐) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีมายื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ หมายเลขคำขอ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๑๙ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่คณะกรรมการมาตรการทางปกครองได้มีคำสั่ง เลขที่ ๙๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้ยึดสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงและเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด และกักเรือประมงของผู้ฟ้องคดีโดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว เมื่อวันที่

๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งยังไม่พ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่รับคำสั่ง ผู้ฟ้องคดีจึงถือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และนอกจากนั้นในช่วงเวลาที่ขออนุญาตผู้ฟ้องคดีอยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีอาญาคืออยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน และเรือประมงของผู้ฟ้องคดีได้ถูกยึดไว้เป็นของกลางในคดีอาญาดังกล่าว เรือประมงของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเรือประมงที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีอาญาอันถือว่ามีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ (๑๐) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่อนุญาตตามใบรับคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว แม้ต่อมา ศาลจังหวัดปากพนังจะได้มีคำพิพากษาให้ยกฟ้องผู้ฟ้องคดี ก็ไม่มีผลทำให้คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องเสียไปแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

พิพากษายกฟ้อง

นางสาวระริน วรเศรษฐศักดิ์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายประกาย วิบูลย์วิภา

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

นางสาวจิตสุข วิเศษภูมิมงคล

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพรัช โตสวัสดิ์

